

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Epistolarvm Innocentii III. Romani Pontificis Libri Vndecim

Innozenz <III., Papst>

Parisiis, 1682

Priori Et Capitvlo Saren.

urn:nbn:de:hbz:466:1-20006

448 Epistolarum Innocentij III.

verberantes absolvere tibi liceat in diocesi tua, fraternitati tuae auctoritate presentium indulgemus; nisi forte ipsorum excessus ita gravis fuerit & enormis, quod propter hoc censura sit sedis apostolicæ requirenda. Nulli ergo &c. nostræ concessionis &c. Datum Laterani.

*PETRO ARCHIEPISCOPO
& Capitulo Compostellano.*

Epist. 170.

*Vide supra,
epist. 145.*

TUStis petentium desiderii &c. usque ad verbum assensu, sententiam dilecti filii nostri G. sancti Angeli Cardinalis, tunc apostolicæ sedis Legati, prolatam super Votis beati Iacobi adversus P. Abbatem & monasterium Cellæ-Novæ, sicut rationabiliter lata est, nec legitima appellatione suspensa, ratam habentes, auctoritate apostolica confirmamus &c. Nulli ergo &c. confirmationis &c.

*PRIORI ET CAPITVLO
Saren.*

Epist. 171.

CVM à nobis peritur &c. usque ad verbum assensu, monasterium de Iunquaria, & jus quod illustris memoriaræ A. quondam Hispaniarum Imperator vobis concessit in eo, cum jure patronatus concessio vobis à Militibus patronis ipsius, sicut ea justè ac pacificè possideris, vobis & per vos Ecclesiæ vestræ auctoritate apostolica confirmamus. Datum Laterani II. Nonas Augusti.

ABBATI GEMBLACENSI.

Epist. 172.
Non imputatur electo confirmato, si eo prohibente pro ipsius confirmatione pecunia data fuit.

*Cap. Sicut
tuis litteris de
simonia.*

SICUT nobis tuis litteris intimasti, cùm in Gemblacensi Ecclesia fueris à tenera nutritus ætate, monachus factus ibidem, in ætate matura consequenter promotus fuisti ad regimen Ecclesiæ Floriensis. Verum Abbatem Gemblacensi de medio post sublato, Gemblacensis Ecclesia, quæ prius te tanquam filium haberet, insciuim & absentem in patrem & pastorem per electionem te canonican nominavit. Et quoniam pastore carebat Leodiensis Ecclesia cathedralis, postquam per dies aliquot moram feceras in Ecclesia Gemblacensi, ad Colonensem Ecclesiam, quæ tua est metropolis, proficisciens ipsius auctoritate in Gemblacensi Ecclesia interim ministrasti. Ceterum postquam in Leodiensi Ecclesia fuit Episcopus institutus, is à te requisitus electionem de te factam noluit confirmare, aliud non prætendens, nisi quod de minori loco translata

tus fueras ad majorem. Verum cùm hæc tibi fieri pro extorquenda pecunia commiseris, sub interminatione anathematis vetuisti ne pro facto hujusmodi aliqua pecunia offerretur. Et cùm quidam de fratribus, timorem Dei præ oculis non habentes, interventu munerum ad ipsius abbatiæ regimen aspirarent, finiores in Ecclesia quod malum immobile non nisi malo posset deprimi prævidentes, te inconsulto & penitus ignorante contra excommunicationis à te factæ sententiam venientes, promiserunt pecuniam, & etiam exolverunt, sicut tibi postmodum est relatum; & sic ab Episcopo invitatus, institutionem libere accepisti ab eo, quemadmodum * æstimabas. Super his ergo nos duxit tua discretio consulendos, si propter promissionem incognitam & prohibitam, quemadmodum est præmissum, tibi peccati macula infligatur, vel si de promissione nunc tibi cognita, tu cum fratribus, qui fecerunt eam, debebas pœnitere, cùm inhaerere nolueris simoniaca pravitati, paratus pro grege Domini subire labore, vel quamvis te conscientia non accuset, à suscepto regime, si decreverimus, abstinere. Quamvis autem secundum sacrorum canonum instituta etiam parvuli qui cupiditate parentum Ecclesiæ per pecuniam sunt adepti, eas dimittere teneantur; quia tamen longè diversum est non præbere consensum & expressum aliquid prohibere, taliter tibi duximus respondendum, quoniam ex eo quod contra prohibitionem & voluntatem tuam, à qua postmodum minimè recessisti, aliquis te penitus ignorante promisit pecuniam & exolvit, præsertim cùm * is nulla tibi esset consanguinitate conjunctus, nihil tibi ad culpam vel pœnam credimus imputari; nisi forte postea consenseris pecuniam solvendo promissam, aut etiam reddendo solutam. Alioquin contingere quod alicujus factum insidias inimico paratis, ei damnosum existeret cui penitus displiceret, & sic aliquis de fraude sua commodum reportarer. Illos autem qui dederunt pecuniam, vel etiam receperunt, in tantum constat esse culpabiles, quod si excessus eorum esset Ecclesiæ manifestus, quæ non judicat de occulis, pœna essent canonica feriendi. Datum Laterani II. Idus Augusti.

* In tertio Col.
lett. postula-
bas.

1. q. 3. cap.
Quicunque.

* In tertio Col.
lettione, aliqui
ex his

G. ARCHI-